

„Wszem i wobec i każdemu z osobna wiadomym się czyni, - takie to słowa wyczytaliśmy na otrzymanym od

Ewy i Staśka KUBIAKÓW, małżonków jednego z kręgów naszego rejonu, obchodzących w lipcu tego roku swoje Srebrne Wesele, -ZAPROSZENIU na uroczystość zaślubin ich córki Aleksandry z Grzegorzem Zawadą.

A ponieważ Młodzi dorastali do swojej miłości na os. Radogoszcz-Wsch., zrozumiałym jest, że właśnie w parafialnym kościele pw. Najświętszego Sakramentu na mszy o godz. 18.30 w dniu 14 lipca 2007 r.

„ślubować sobie będą miłość, wierność i uczciwość małżeńską,„

Otoczmy zatem Narzeczonych i ich Rodziców modlitwą na ten czas zabiegania.

Całą zaś wspólnotę DK zapraszamy na Radogoszcz, aby w tym czasie i miejscu oddać Bogu chwałę za piękne uczucie miłości, jakie połączyło Olę i Grzegorza.

H.M.Wierzbowsky

6 PIELGRZYMKA

„ŚLADAMI ŚW. SIOSTRY FAUSTYNY”.

W dniach 22, 23, 24 czerwca jest organizowana szósta pielgrzymka „Śladami świętej siostry Faustyny”.

Pielgrzymka obejmuje: W piątek:

- Eucharystie w Katedrze Łódzkiej o godzinie 18.

W sobotę wyjazd do:

- Świnic Warckich, Głogowca i Płocka.

Koszt 30 zł. od osoby, dzieci do 4 lat 25 zł.

W niedzielę wyjazd do:

Łagiewnik Krakowskich. Koszt 50 złotych od osoby.

Nie ma konieczność uczestniczenia we wszystkich trzech dniach pielgrzymki. Zapisy w kancelarii parafialnej przy kościele Matki Boskiej Jasnogórskiej ul. Gogola (Kancelaria Czynna 10-12;

Termin zapisów i zapłaty do 18.06.2007 Ilość miejsc ograniczona.

Organizatorzy pielgrzymki: Jolanta i Bartosz Wrześniński, tel. 0 512 101 951

**Filmowanie uroczystości
i wydarzeń rodzinnych
Cyfrowy montaż
Nagranie na DVD lub VHS
Kopiowanie kaset VHS na DVD
Piotr Banach tel. 608 770 965
e-mail: interfacet@tlen.pl**

JUBILACI

Rok 2007 szczególnie zaznaczy się w życiu 8 małżeństw z kręgów DK rej. Radogoszcz- Zgierz. Bowiem będzie on okazją do spojrzenia wstecz i dokonania podsumowania wspólnej drogi, jaką zdecydowali się iść czas jakiś temu. „ To już...?, a to wydaje się tak nie dawno. Jak szybko zleciało, dziękuję Ci za...„ - słowa same cisną się na usta. No właśnie, korowód Szacownych Jubilatów otwierają

Małżonkowie z 35-cio letnim stażem Zosia i Jurek WOŹNIAKOWIE (X.72),

w kręgu razem z kolejnymi jubilatami

(30 lat)- Anią i Jankiem PAWLIKOWSKIMI (IX.77)

oraz Ewą i Staśkiem KUBIAKAMI (VII.82),

którzy teraz właśnie w lipcu (14.07) wydają swoją najstarszą córkę Olę za mąż .

Swoje Srebrne Wesele obchodzili już Krysią i Stasiem CHORZYŃSCY (IV.82).

Do otrzymanych już od Rodziny i Przyjaciół, dokładamy w imieniu całego Rejonu serdeczne życzenia wszelkiej pomyślności i Bożego błogosławieństwa na dalsze ich wspólne lata.

Pamięcią o 20 lat cofną się natomiast

Jola i Grzesiek RACHWAŁOWIE (IX.87)

oraz Gosia i Waldek ZUCHMAŃSCY (V.87),

Tak się złożyło, że również

Gosia i Jarek MARSZAŁKOWIE (IX.02)

tego samego dnia, co

Magda i Janusz ŁODWIGOWIE

obchodzić będą swoją piątą rocznicę ślubu.

Wszystkich zatem tegorocznych Jubilatów otoczmy modlitewną pamięcią w czasie naszych wakacyjnych spotkań rekolekcyjnych, a Gosi i Waldkowi już teraz życzymy obfitości darów Ducha św., tak bardzo pomocnych w realizacji powołania, gdzie miłość, wierność i uczciwość małżeńska są obiecany sobie, wzajemnym darem.

H.M.Wierzbowsky

**Poszukuję osób
do kolportażu rachunków za TV kablową
(Łódź, Koluszki, Ozorków, Brzeziny)
szczegółowe informacje pod nr tel. 504 047 510 lub
GG 1851355
Joanna Bendkowska DK**

Nr 5/6(31/32) maj/czerwiec 2007

Domowy Kościół

**Biuletyn Informacyjny Domowego Kościoła
gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie w Archidiecezji Łódzkiej**

Jolanta i Zdzisław Marszałkowie
para diecezjalna

Zosia i Jurek Woźniakowie
rejon Radogoszcz

Magdalena Lesiak

Drogie rodziny oazowe!

Będąc członkami Ruchu przez modlitwę i wzajemną pomoc jesteśmy wspólnotą, która ma za zadanie objawianie miłości Bożej światu. Aby to zadanie wypełniać, trzeba być otwartym na innych ludzi i na ich potrzeby. Interesowanie się problemami bliźnich jest pierwszym warunkiem otwarcia. Wiedza ta nie gwarantuje jednak, że będziemy chcieli pomagać braciom i w ten sposób pomagać Chrystusowi. Nieś Bożą miłość światu jest zadaniem ponad ludzkie siły. Pan Jezus mówi: „...bez Mnie nic nie możecie uczynić” (J15,5).

Aby być owocnie otwartym na innych ludzi, potrzeba otwarcia serca na Ducha Świętego. Jednak sprawdzianem otwarcia na Niewidzialnego Boga jest otwartość na widzialnych ludzi. Otwartość na bliźnich i na Boga sprawi, że będziemy:

- przyjmować ludzi takimi, jakimi są,
- słuchać ich z miłością,
- przebaczać

Powyższe warunki otwarcia są omówione w numerze siódmym Listu do wspólnot rodzinnych. Czytamy tam „Dopóki inni myślą podobnie jak my, mają te same upodobania, poglądy, nie sprzeciwiają się naszym zamiarom – wszystko jest dobrze. Ale z chwilą, gdy zdamy sobie sprawę, że są oni różni od nas, gdy powstaje konflikt między naszymi i ich poglądami i zamiarami – zaczynają się trudności. Musimy zdać sobie sprawę, że my nie lubimy inności. Chcemy, by wszyscy myśleli tak jak my. Przyjąć fakt, że się różnimy, to przyjąć życie w całej prawdzie, takim jakie ono jest. To zaangażować się w tę długą i trudną drogę słuchania i miłości, drogę na której będzie się razem szukać współpracy, wzbogacenia i wspólnego wzrastania. Jeżeli w obecności drugich nie

c.d. na stronie 2.

Dni skupienia w Olszy

Zrealizowaliśmy od dawna pielęgnowane pragnienie całego kręgu : wspólne, dwudniowe skupienie w Olszy koło Rogowa. Byliśmy w komplecie, wraz z naszym opiekunem duchowym, księdzem Adamem Janiszewskim: Gosia i Piotrek(Frączkowie- przyp. red)- animatorzy, Ewa i Staś(Kubiakowie), Beata i Alek(Żurkowie), Ania i Janusz(Pawlikowscy), Zosia i Jurek(Woźniakowie), a także Ola i Piotr( ), którzy myślą o włączeniu się do Ruchu. Skupienie było poświęcone dialogowi małżonków z Bogiem i między sobą. Miało formę oazy modlitwy. Ponieważ odbyło się w wigilię i w samo święto Bożego Miłosierdzia, ze szczególną ufnością zawierzaliśmy Jezusowi sprawy nasze i wszystkich rodzin.

W sobotę ks. Adam wygłosił konferencję, o godz. 15:00 odśpiewaliśmy Koronkę do Bożego Miłosierdzia. Potem każde z małżeństw odbyło dialog. Towarzyszyły nam słowa wybrane z Księgi Mądrości Syracha, mówiące o wartości i roli słowa, a także o konieczności mądrego słuchania. Skorzystaliliśmy z możliwości spaceru wśród pól.

Wiosenne kwiatki, rozśpiewane ptaki głosiły radość Zmartwychwstania i ufną pewność opieki Bożej nad całym stworzeniem. W porze kolacji zebrał się przy ognisku. Pogawędki, miłe żarty, klimat przyjaźni. Czy czujecie zapach i ciepło ogniska? Tak nam dobrze ze sobą! Gościmy zresztą w Ognisku Miłości.

Najważniejszym wydarzeniem kończącego się dnia była wieczorna Msza św., a po niej adoracja Najświętszego Sakramentu oparta na fragmentach „Dzienniczka” św. siostry Faustyny.

Na koniec podchodziliśmy parami do ołtarza, a ksiądz Adam każde z małżeństw błogosławił Najświętszym Sakramentem. Było to szczególne przeżycie.

Niedzielę rozpoczęliśmy śpiewaniem Jutrznii. O godz. 9 odbyło się spotkanie formacyjne kręgu. O 11:00 uczestniczyliśmy w uroczystej niedzielnej Eucharystii. Podobnie jak poprzedniego dnia, Komunię św. przyjęliśmy pod dwiema postaciami. Obiad miał być

c.d. na stronie 2.

Rachunek sumienia uczestnika Domowego Kościoła

1. Postawa wobec Boga:

- czy mam świadomość, że do uczestnictwa w Domowym Kościele powołał mnie sam Pan Bóg,
- czy zdaję sobie sprawę, że lekceważąc realizację zasad Domowego Kościoła lekceważę Boga?

2. Przynależność do Domowego Kościoła:

- czy intencją mojej przynależności do Domowego Kościoła jest pragnienie poznawania Boga oraz własne doskonalenie duchowe,
- czy moja przynależność jest aktywna, czy wyłącznie bierna, (chcę tylko "brać"),
- czy uczestniczę w miesięcznych spotkaniach rejonowych, w dniach skupienia Kościoła Domowego i innych spotkaniach,
- czy wspieram swoją modlitwą cały Domowy Kościół, czy wykorzystuję dane mi zdolności, umiejętności, talenty do wspierania i umacniania działalności DK, życia parafialnego,
- czy moja postawa nie wprowadza niepokoju, nie działa destrukcyjnie na działalność innych uczestników DK?

3. Realizacja zobowiązań:

- czy staram się wypełniać wszystkie zobowiązania DK,
- czy bagatelizuję sobie konieczność dążenia do pełnej realizacji zobowiązań,
- jeżeli mam trudności w ich wypełnianiu, czy zastanawiam się co jest przeskodą, czy podejmuję próby pokonania trudności,
- czy modlę się wspólnie ze współmałżonkiem, czy wspólnie czytamy Pismo Święte i uczestniczę we wspólnej Eucharystii,

c.d. na stronie 5.

Jolanta i Zdzisław Marszałkowie para diecezjalna

c.d. ze strony 1.

uznajemy nigdy naszych pomyłek, jeżeli zaś-
wsze staramy się uniewinnić, w obliczu Bo-
ga, również będziemy szukać powodów do
usprawiedliwienia się, nie odczuwamy potrze-
by Jego przebaczenia, Jego miłosierdzia”.

Taka dyspozycja sprawi, że będziemy żyli
z bliźnimi w jedności, która jest Bożym da-
rem. Miłując bliźnich, a w stopniu najwyż-
szym najbliższych, będziemy nieśli Bożą mi-
łość światu, „aby we wszystkim został uwiel-
biony Bóg przez Jezusa Chrystusa” (1P 4,
10-11).

Zosia i Jurek Woźniakowie rejon Radogoszcz

Dni skupienia w Olszy

c.d. ze strony 1.

zakończeniem programu, ale chcieliśmy jesz-
cze trochę побыć ze sobą. Wszystkim spodo-
bała się propozycja spaceru po Rogowskim
Arboretum. Rozchylające się paki drzew,
kwietne dywany z zawilców i fiołków, sa-
dzawki z kolorowymi rybkami.... Piękno,
radość wspólnoty, błogosławiony czas wy-
tchnienia....

Chwała Panu za cudowny weekend !

KĄCIK LITERACKI

Chrześcijananie w świecie

Z listu do Dioklecjana

Chrześcijananie nie różnią się od innych ludzi
ani miejscem zamieszkania, ani językiem, ani
strojem. Nie mają bowiem własnych miast,
nie postępują się jakimś niezwykłym dialek-
tem, ich sposób życia nie odznacza się ni-
czym szczególnym. Nie zawdzięczają swej
nauki jakimś pomysłom czy marzeniom nie-
spokojnych umysłów, nie występują, jak tyłu
innych, w obronie poglądów ludzkich. Miesz-
kają w miastach greckich i barbarzyńskich,
jak komu wypadło, stosują się do miejsco-
wych zwyczajów w ubraniu, jedzeniu, sposo-
bie życia, a przecież samym swoim postępo-
waniem uzewnętrzniają owe przedziwne i
wręcz nie do uwierzenia prawa, jakimi się
rządzą. Mieszkają każdy we własnej ojczyź-
nie, lecz niby obcy przybysze. Podejmują
wszystkie obowiązki jak obywatele i zno-
szą wszystkie ciężary jak cudzoziemcy. Każda
ziemia obca jest im ojczyzną i każda ojczyzna
ziemią obcą. Żenią się jak wszyscy i mają

dzieci, lecz nie porzucają nowo narodzo-
nych. Wszyscy dzielą jeden stół, lecz nie
jedno łóżko. Są w ciele, lecz żyją nie wedłu-
gi ciała. Przebywają na ziemi, lecz są obywate-
lami nieba. Słuchają ustalonych praw, a wła-
snym życiem zwyciężają prawa. Kochają
wszystkich ludzi, a wszyscy ich prześladowa-
ją. Są zapoznani i potępiani, a skazywani na
śmierć zyskują życie. Są ubodzy, a wzboga-
cają wielu. Wszystkiego im niedostaje, a
opływają we wszystko. Pogardzają nimi, a
oni w pogardzie tej znajdują chwałę. Spot-
warzają ich, a są usprawiedliwieni. Ublżają
im, a oni błogosławią. Obrażają ich, a oni
okazują wszystkim szacunek. Czynią dobrze,
a karani są jak zbrodniarze. Karani, radują
się jak ci, co budzą się do życia. Żyją wal-
czą z nimi jak z obcymi, Grecy ich prześladowa-
ją, a ci, którzy ich nienawidzą, nie umieją
powiedzieć, jaka jest przyczyna tej nienawi-
ści. Jednym słowem: czym jest dusza w cie-
le, tym są w świecie chrześcijanie. Duszę
znajdujemy we wszystkich członkach ciała, a
chrześcijan w miastach świata. Dusza miesz-
ka w ciele, a jednak nie jest z ciała i chře-
ścijananie w świecie mieszkają, a jednak nie są
ze świata. Niewidzialna dusza zamknięta jest
w widzialnym ciele i o chrześcijanach wiado-
mo, że są na świecie, lecz kult, jaki oddają
Bogu, pozostaje niewidzialny. Ciało nienawi-
dzi duszy i chociaż go w niczym nie skrzyw-
dziła, przecież z nią walczy, ponieważ prze-
szkądza mu w korzystaniu z rozkoszy. Świat
też nienawidzi chrześcijan, chociaż go w
niczym nie skrzywdził, ponieważ są przeciw-
ni jego rozkoszom. Dusza kocha to ciało,
które jej nienawidzi, i jego członki. I chře-
ścijananie kochają tych, co ich nienawidzą.
Dusza zamknięta jest w ciele, ale to ona
właśnie stanowi o jedności ciała. I chře-
ścijananie zamknięci są w świecie jak w więzi-
niu, ale to oni właśnie stanowią o jedności
świata. Dusza, choć nieśmiertelna, mieszka
w namiocie śmiertelnym. I chřeścijananie
obozują w tym, co niszczy, oczekując
niezniszczalności w niebie. Dusza staje się
lepsza, gdy umartwia się przez głód i pra-
gnienie. I chřeścijananie, prześladowani,
mnożą się z dnia na dzień. Tak zaszczytne
stanowisko Bóg im wyznaczył, że nie godzi
się go opuszczać.

Adres redakcji

piatki2@tlen.pl
93-256 Łódź ul. G. Zapol-
skiej 53 m. 66
tel. 422796173

Prosimy dzielnice się na łamach biuletynu tym, cze-
go doświadczenie w swoich kręgach, opiszcie to
wszystko co się dzieje w rejonach.

Uwaga zmieniliśmy numer telefonu!

www.domowykosciol-lodz.pl

www.dk-lodz.pl

Na łamach kącika literackiego chcemy
zachęcić do czytania prasy katolickiej. W
tym numerze polecamy i zachęcamy do czy-
tania „**Posłańca Św. Antoniego**”. Numer
lipcowo — sierpniowy poświęcony jest **Ro-
dzinie**.

Oto niektóre artykuły:

- *Dziecko jako dar*
  - *Owoc miłości —dar Boga*
—Jerzy Szyran OFMConv
  - *Teściowie —prawdziwy skarb*
—Justyna Zapotoczny—Pelak
- Już w słowie od redaktora zamieszczone
są bardzo ważne myśli, oto fragment:
„Poprzez całe dzieje zbawienia, opisane w
Piśmie Świętym Bóg prowadzi małżeństwo
do coraz większej doskonałości.(...) Im
bardziej rodzina będzie podobna do
Świętej Rodziny, tym będzie doskonalsza i
szczęśliwsza...”.

Bardzo ciekawy jest artykuł *Teściowie —
prawdziwy skarb*.

„ Dojrzała miłość rodziców pozwala do-
rosłym dzieciom odnaleźć ich własną drogę
życia we własnej rodzinie. (...) dowodem
prawdziwej, dojrzałej miłości rodziców jest
umożliwienie dorosłym dzieciom odnalezie-
nie swojego powołania, bez względu na to,
jak ich wybór odbiega od ich planów i ocze-
kiwań. Do tego należy również zaakcepto-
wanie przyszłego zięcia, czy synowej
i umożliwienie młodemu rozwijania swojego
powołania w małżeństwie. Taka postawa
wymaga samodyscypliny, opanowania,
wreszcie ogromnej wiary w Boga, któremu
mądry teściowie będą powierzać tak swoje
dzieci, jak i zięciów, czy synowe”.

**Życzymy miłej lektury, i cały czas
zachęcamy: dzielcie się tym, co czyta-
cie, pomagajmy sobie byśmy mogli
budować swoją wiarę.**

Jeszcze informacja jak otrzymać Po-
słańca: można pytać w swojej parafii lub
bezpośrednio od Ojców Franciszkanów, Łódź
ul. Okólna 185, tel. 42 659 04 04
E-mail: posla niec.antoniiego@ofmconv.
opoka.org.pl

Agnieszka i Sebastian Piątkowscy

Słowo od redakcji

W bieżącym numerze, ostatnim przed
wakacjami, pragniemy zwrócić się z gorącą
prośbą do wszystkich, którzy będą uczestni-
czyli w letnich rekolekcjach, aby postarali się
o przekazanie pisemnego świadectwa bądź
relacji z nich. Kładziemy na sercu ten obo-
wiązek każdemu, co wcale nie oznacza, że
oczekujemy od wszystkich uczestników pi-
semnych sprawozdań Pragniemy, aby każdy,
nie tylko prowadzący rekolekcje, był odpo-
wiedzialny za „głoszenie światu wielkich
dzieł Bożych”. Letnie rekolekcje to czas
zbierania owoców pracy formacyjnej prowa-
dzonej w ciągu roku, to czas łaski, to szcze-
gólny dar, dlatego nie można o nim nie mó-
wić. Pragniemy także przeprosić za opóźnie-
nie wydania tego numeru Biuletynu, który,
zawiera informacje zarówno z maja jak
i czerwca.

Historia rejonu

Łódź – Bałuty

Najstarszy istniejący do dziś krąg (NSJ-
1) powstał w parafii Najświętszego Serca
Jezusowego na Julianowie w 1984 roku
z inicjatywy księdza prałata Tadeusza Wyso-
kiego. Po śmierci ks. prałata opiekę nad krę-
giem sprawował ks. B. Marciniań, a obecnie
ks. J. Cholewa. Istniało tu w parafii kilka
kręgów, ale do tej pory pozostał ten jeden.
Przestały też istnieć kręgi w parafii św. Mi-
chała Archaniola (Dorota i Piotr Michnowscy,
Zofia i Wojciech Kubiakowie, Grodzicy)
i św. Marka (Agata i Adam Pokorscy)

W 1996 r. z inicjatywy Jadwigi i Henry-
ka Wawrzyniaków powstał krąg (A-1) w pa-
rafii św. Antoniego. Opiekę sprawowali kolej-
no ks. Wojciech Jędrzejczyk, ks. Grzegorz
Dziwulski, ks. Piotr May – Majewski i ks.
Włodzimierz Dutka.

W 2000 r. z inicjatywy młodych mał-
żeństw po formacji młodzieżowej powstał
krąg (NSJ-2) w św. Antoniego pod opieką ks.
Jarosława Kalińskiego pilotowany przez
Elżbietę i Stanisława Mirosów. W 2006 roku
ze względu na obecne adresy zamieszkania
krąg umiejscowił się w parafii NSJ.
Następne kręgi również powstawały w pa-
rafii św. Antoniego:

- W 2001 (A-2) pilotowany przez K.
J. Pawlaków (opieka ks. G. Dzie-
wulski, później P. May – Majewski.
- W 2004 pilotowany przez D. P.
Michnowskich pod opieką ks. P.
May – Majewskiego. Ponieważ w
kręgu było 8 par, został on po-
dzielony na dwa – ten u św. Anto-
niego (A-3) pilotowany przez Kry-
stynę i Stanisława Chorzyńskich
i w NSJ (NSJ-3) pod opieką ks.
Tomasza Falaka.
- W 2006 (A-4) pilotowany przez A.
P. Rutkowskich opieka ks. P.
May – Majewski.

Od 1997 parą rejonową byli Jolanta
i Zdzisław Marszałkowie, od 1998 Dorota i
Piotr Michnowscy. W latach 1999 – 20001
obowiązki pary rejonowej pełnili ponownie J.
Z. Marszałkowie. W 2001 r. parą rejonową
zostali wybrani Ewa i Andrzej Larowie, a w
2004 r. Krystyna i Jacek Pawlakowie. W da-
lszym ciągu ze względu na dość niską liczeb-
ność rejonu Dni Wspólnoty odbywają się
razem z rejonem Śródmieście.

Obecny (rok formacyjny 2006/2007) skład kręgów:

Parafia NSJ Julianów:

NSJ-1. pod opieką ks. Jana Cholewy

- Jadwiga i Mirosław Fijołek
- Bożena i Zenon Jeżmanowscy
- Janina i Ryszard Podstawczyński
- Krystyna i Zbigniew Szurkowie
- Leokadia i Zbigniew Tarczyński
- Maria i Stanisław Woś
- Ewa i Wojciech Kotlewscy

NSJ-2. pod opieką ks. Jarosława Kalińskiego

- Ewa i Krzysztof Brodowie
- Aleksandra i Rafał Kornacy

- Magdalena i Piotr Lesiakowie
- Maria i Tomasz Makowscy
- Beata i Adam Pietraszewscy

NSJ-3. pod opieką ks. Tomasza Falaka

- Iza i Włodzimierz Michalak
- Katarzyna i Wojciech Ptaszyński
- Piotr i Jagoda Gryglewscy

Parafia św. Antoniego:

A-1 pod opieką ks. Włodzimierza Dutki

- Krystyna i Jacek Pawlakowie
- Ewa i Andrzej Larowie
- Jadwiga i Henryk Wawrzynia-
kowie
- Grażyna i Bogusław Pawlako-
wie
- Maria i Dariusz Michalscy

A-2 pod opieką ks. Piotra May – Majewskie-
go

- Agnieszka i Marcin Pełzowscy
- Agnieszka i Roman Pskit
- Joanna i Adam Olejniczakowie
- Henryka i Jacek Walczakowie
- Magdalena i Łukasz Chojnaccy
- Beata i Robert Bejnarowicz

A-3. pod opieką ks. Piotra May – Majewskie-
go

- Dorota i Maciej Frączkowie
- Marzena i Dariusz Pecyna
- Katarzyna i Andrzej Brotowie
- Ludwika i Przemysław Podębscy

A-4 pod opieką ks. Piotra May – Majewskie-
go

- Aleksandra i Krzysztof Dubrownik
- Danuta i Ryszard Bankowiak
- Monika i Radosław Bednarek
- Anna i Wojciech Pawlakowie

Magdalena Lesiak

Rachunek sumienia uczestnika

Domowego Kościoła

c.d. ze strony 1.

- czy u podstaw braku uczestnictwa
w rekolekcjach naprawdę leżą
ważne powody, czy zdają sobie
sprawę, że wypełnianie zobowią-
zań służy mojemu rozwojowi du-
chowemu, natomiast nie wypeł-
nianie jest sprzeniewierzeniem się
zasadom DK i powołaniu Boga?

4. Uczestnictwo w spotkaniach kręgu:

- czy comiesięczne spotkanie w krę-
gu jest dla mnie spotkaniem z
Bogiem, czy tylko spotkaniem to-
warzyskim,
- czy na spotkania przychodzę du-
chow i merytorycznie przygoto-
wany,
- czy staram się być aktywny,
- czy podczas dzielenia się życiem
wykazuję cierpliwość w słuchaniu

innych,

- czy zachowuję należytą dyskrecję
wobec problemów bliźnich usłysza-
nych na kręgu,
- czy wspieram modlitwą ujawnione
problemy członków kręgu,
- czy czuję się odpowiedzialny za
rozwój duchowy kręgu, czy podej-
muję działania w tym kierunku,
- czy zachowuję wymaganą skrom-
ność w przygotowaniu agapy, czy
nie grzeszę pychą w tym zakresie,
- czy nie przeszkadzam innym w du-
chowym przeżywaniu spotkań, m.in.
przez inicjowanie i prowadzenie
zbędnych rozmów, poruszanie draź-
liwych i nieodpowiednich tematów,
wzniesienie sporów, wprowadzanie
atmosfery niestosownego rozbawie-
nia?

5. Relacja do współmałżonka:

- czy pamiętam o świętości swego
małżeństwa,
- czy zdaję sobie sprawę z mojej od-
powiedzialności za rozwój duchowy
współmałżonka, za jego uświęcenie,
- czy pomagam współmałżonkowi w
wypełnianiu zobowiązań,
- czy nie utrudniam współmałżonkowi
realizacji zobowiązań,
- czy modlę się o pogłębienie jedno-
ści i miłości swojego małżeństwa,
- czy dokładam odpowiednią troskę,
aby moje małżeństwo coraz bardziej
jednoczyło się w Bogu,
- czy okazuję miłość swojemu współ-
małżonkowi, czy go szanuję,
zwłaszcza wobec innych?

6. Moja postawa wobec bliźnich:

- czy nie przyjmuję postawy lekcewa-
żącej wobec innych i ich proble-
mów,
- czy nie obmawiam bliźnich,
- czy ich zbyt pochopnie nie posą-
dzam,
- czy zbyt łatwo nie rozgrzeszam się z
niewłaściwego odnoszenia się do
bliźnich?

7. Rozwój duchowy:

- czy zastanawiam się nad rozważa-
nymi na spotkaniach kręgu temata-
mi formacyjnymi, czy staram się
wprowadzać je w swoje życie,
- czy pracuję nad sobą, nad elimino-
waniem swoich słabości, ułomności,
- czy nie uważam poziomu swojego
rozwoju duchowego za wystarczają-
cy,
- czy uczestniczę w nabożeństwach
(np. Gorzkie Żale, Nowenny, itp.),
które rozwijają mnie duchowo?

Opracowanie: Elżbieta i Leszek Cybichowscy
Akceptacja: Ks. Rafał Pierzchała

Materiał zaczerpnięty ze strony DK Archidiece-
zji Poznańskiej.